

Ruimte voor wie komt

Geliefd mens,

Ken je dat? Dat speciale moment waarop je klaar bent met je voorbereidingen en wacht tot degene die je hebt uitgenodigd er is. De koffie staat klaar, je hebt iets lekkers gehaald. Je hebt een beetje opgeruimd. En dan wachten totdat de bel gaat... Als je iemand toelaat in je huis, gebeurt er iets. Want je gast verandert ook je huis. Je laat niet alleen een ander binnen in je ruimte, maar ook in je eigen leven. Dat kan verrijkend zijn of ongemakkelijk en misschien zelfs pijnlijk.

Gastvrijheid vraagt van je om je te verplaatsen in de ander, om ruimte te maken voor de 'vreemde' en je hart open te stellen. Misschien is gastvrijheid daarom ook wel een oefening in en een uiting van je geloof.

We leven in een tijd waarin veel relaties vluchtig lijken te zijn. We kunnen makkelijk kiezen met wie we omgaan, wie we volgen of ontvolgen en wie we liever ontwijken. Onder het mom van 'good vibes only' sluiten we wellicht mensen buiten die ons niet direct iets opleveren. Een relatie moet dan prettig zijn, energiek en het liefst met meetbaar resultaat. Jij geeft mij iets, ik geef jou iets, en zolang de balans goed voelt, blijven we verbonden. Maar een gemeenschap zijn, blijven en vormen, werkt anders. Liefde werkt anders. Trouw werkt anders.

Natuurlijk zijn er grenzen nodig. Niet elke relatie is gezond en je moet niet iedereen in 'je huis' binnenlaten. Maar als we alleen nog kiezen voor mensen die ons bevestigen of opladen, verliezen we iets wezenlijks. Dan vermijd ik de naaste voor wie ik moeite moet doen. Ruimhartig gastvrij zijn betekent dat er ruimte is voor rommeligheid. Voor onafheid. Voor mensen die anders denken of andere keuzes maken. Mag een ander de rommelige kant van mijn leven eigenlijk wel zien?¹

Gastvrijheid gaat niet alleen over wie er binnenkomt. Zij raakt ook aan wie je niet meer ziet. Soms willen mensen niet bij je komen. Niet meer samen met jou zijn of deel zijn van dezelfde gemeenschap. Soms voel ik dat verdriet hierover een veel grotere plek inneemt dan we vermoeden, en dat zij onze manier van kijken en ervaren meer beïnvloedt dan we misschien denken. Omdat je de mensen mist die er vroeger nog wel waren. Omdat ze andere keuzes maakten. Maar jij zit er nog, op diezelfde bank, in een inmiddels leger geworden gebouw of in een andere gemeenschap die kleiner is geworden.

Soms moet je cynische grapjes verdragen, bijvoorbeeld omdat je van harte apostolisch bent. Soms zijn er vragen alsof de tijd zou hebben stilgestaan. Soms doet het gewoon pijn dat zij de gemeenschap en voor je gevoel misschien ook jou verlieten, en dat het niet meer mogelijk is om de wederzijdse beloftes die je aan elkaar deed nog invulling te geven op die gezamenlijke plek. Je respecteert hun keuzes, maar je mist ze. Omdat hun afscheid iets raakte in jou. Ook rouw hoort bij gastvrijheid. Want wie ruimhartig en liefdevol wil leven, moet niet doen alsof verlies er niet toe doet. Een open hart is niet verhard. Juist wie zich verbindt, kan gekwetst worden. Juist wie liefheeft, kan een ander zo ontzettend missen. In je gemeenschap, in je familie of een andere kring om je heen.

Misschien moet gastvrijheid daarom niet beperkt blijven tot bij wie er nog wel of niet door onze eigen deur naar binnen komt. Als we alleen kijken naar ons eigen huis en onze eigen gemeenschap, zien we misschien vooral wie er ontbreekt. Ruimhartig gastvrij zijn betekent dat je ruimte blijft maken voor mensen die anders gekozen hebben. Je kunt gastvrij zijn op elke plek waar je bent. En als we iets verder durven kijken, kan er een nog veel groter verband zichtbaar worden, namelijk een wereld waarin wij niet alleen gastheer of gastvrouw zijn, maar zelf ook te gast zijn.

Stel dat het je lukt om - op je tenen staand en over de bekende muur heen kijkend - een nieuw perspectief op 'de gemeenschap' te onderzoeken. Een perspectief waarbij het niet alleen gaat om ons eigen huis en onze dierbare gemeenschap, maar om alles en allen die een plek op Moeder Aarde hebben. Welke gastvrijheid wordt van mij gevraagd? Wat voor gast ben ik in mijn tijd van leven?

Met mijn hartelijke groet, graag uw zuster,
Nanda Ziere

We gedenken in dankbaarheid hen die ons voorgingen

¹ Zie ook Marije Roeleveld, 'Gunnen wij het anderen om in ons leven te zijn', *Volzin*, april 2025.
17 mei is er een video beschikbaar met een toelichting op de regiogesprekken. Zie: www.apgen.nl/regiogesprekken2026